



## PARAULES DE VIDA

# Pujà al cel i vindrà de nou

Quan el temps de Pasqua està arribant al seu terme, l'Església celebra la solemnitat de l'Ascensió del Senyor. Cada vegada que resem el Credo, després de confessar la fe en la resurrecció de Jesucrist, diem que «se'n pujà al cel, on seu a la dreta del Pare». Aquesta veritat de la nostra fe ens indica el sentit profund de la Pasqua: la resurrecció de Crist no és un simple tornar a la vida que tenia abans de la passió, sinó que és la seua glorificació. Abans de la seua mort, el Senyor va orar al Pare amb aquestes paraules: «Pare, ha arribat l'hora. Glorifica el teu Fill... glorifica'm amb la glòria que jo tenia vora teu abans que el món existís» (Jn 17, 1.5). L'Ascensió és el moment de la glorificació de Crist. En el Credo ho expressem afirmant que «seu a la dreta del Pare». No estem parlant d'un lloc espacial, sinó que confessem que el Senyor ressuscitat ha entrat en la dimensió de Déu.

Açò no significa absència. Qui està al costat de Déu no se separa dels homes, sinó que d'una manera misteriosa està més a prop d'ells. De fet, abans de l'Ascensió el Senyor va dir als seus deixebles: «Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20). La certesa d'aquesta presència és el que explica que els deixebles tornaren a Jerusalem «amb gran alegria» (Lc 24,52). Tenen la certesa que el Senyor no és un absent, sinó que ara està fins i tot més a prop d'ells que mai, en una presència que abasta tots els temps i



llocs: allí on un deixeble anuncia l'Evangeli, Crist està amb ell i l'acompanya en la seua missió.

L'«anada al Pare» inaugura el temps de la missió. És l'hora de l'Església i del compromís dels cristians per a continuar l'obra de Crist, anunciant l'Evangeli, convidant als homes i dones de tots els temps a creure en el Senyor,

sembrant la llavor del Regne de Déu en el nostre món. L'obra de Crist no va ser més que l'inici perquè el nostre món es convertís en Regne de Déu. Estem davant un començament xicotet però que, malgrat les dificultats, camina cap a la victòria definitiva. La veritat més profunda del nostre món és que caminem cap al Regne de Déu i que aquesta és la meta de la història. Per açò, el que veritablement ens ha d'importar és treballar per eixe Regne.

Açò es confirma amb l'anunci que els àngels de l'Ascensió van fer als apòstols: «Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, vindrà tal com heu vist que se'n hi anava» (Ac 1,11). Estem davant una promesa que ens anima en els nostres treballs i lluites; que ens conforta en eixos moments en què sembla que el cansament pot superar les forces; que ens dona la confiança per a seguir creient que el que fem té sentit; i la certesa que la victòria definitiva de totes les lluites de la història pertany a Crist. Ell tornarà per establir definitivament el seu Regne, un Regne que no tindrà fi. Si no tinguérem aquesta esperança garantida per la resurrecció del Senyor i per la seua promesa, no tindria cap sentit el nostre compromís, doncs sense Crist no podem fer res, però amb Ell ho podem tot.

Que visquem aquesta celebració amb alegria i esperança.

† Enrique Benavent Vidal  
Bisbe de Tortosa

## APUNTS PER A L'ANÀLISI

### LES RAONS DE CREURE

# Un camí de plenitud (I)

El cristianisme és una via de felicitat que transcendeix el plaer corporal, però no l'exclou; que transcendeix també el gaudir individual i s'obre a la comunitat. No és l'únic camí, ni en té l'exclusiva. Hi ha molts camins, senders i itineraris que hi porten.

La història de la filosofia occidental és un mostrejar de projectes, d'esbossos i de programes

de felicitat. Alguns s'oposen radicalment a l'opció cristiana, però d'altres hi sintonitzen molt a fons.

La fe és, com tota relació, oscil·lant. Els vincles no són generadors de felicitat sempre i en qualsevol circumstància; passen moments distints i també alts i baixos. El que dona felicitat en aquest vincle és la certesa de què Déu és en mi, de què

m'estimula a ser millor persona, però, a la vegada, m'accepta tal com sóc, amb les meves mancances i limitacions. Aquest sentir-se incondicionalment estimat comporta, alhora, una profunda responsabilitat i empeny a estimar els altres, a ser agraït amb tot allò rebut.

Francesc Torralba  
Doctor en Teologia

## PALABRAS DE VIDA

Subió al cielo  
y vendrá de nuevo

**C**uando el tiempo de Pascua está llegando a tu término, la Iglesia celebra la solemnidad de la Ascensión del Señor. Cada vez que rezamos el Credo, después de confesar la fe en la resurrección de Jesucristo, decimos que «subió al cielo y está sentado a la derecha del Padre». Esta verdad de nuestra fe nos indica el sentido profundo de la Pascua: la resurrección de Cristo no es un simple retorno a la vida que tenía antes de su pasión, sino que es su glorificación. Antes de su muerte, el Señor oró al Padre con estas palabras: «Padre, ha llegado la hora, glorifica a tu Hijo... glorifícame con la gloria que yo tenía junto a ti antes que el mundo existiese» (Jn 17,1.5). La Ascensión es el momento de la glorificación de Cristo. En el Credo esto lo expresamos afirmando que «está sentado a la derecha del Padre». No estamos hablando de un lugar espacial, sino que confesamos que el Señor resucitado ha entrado en la dimensión de Dios.

Esto no significa ausencia. Quien está junto a Dios no se separa de los hombres, sino que de un modo misterioso está más cerca de ellos. De hecho, antes de la Ascensión el Señor dijo a sus discípulos: «sabed que yo estoy con vosotros todos los días hasta el final de los tiempos» (Mt 28,20). La certeza de esta presencia es lo que explica que los discípulos volvieran a Jerusalén «con gran alegría» (Lc 24,52). Tienen la certeza de que el Señor no es un ausente, sino que ahora está incluso más cerca de ellos que nunca, en una presencia que abarca todos los tiempos y lugares: allí donde un discípulo anuncia el Evangelio, Cristo está con él y le acompaña en su misión.

La «ida al Padre» inaugura el tiempo de la misión. Es la hora de la Iglesia y del compromiso de los cristianos para continuar la obra de Cristo, anunciando el Evangelio, invitando a los hombres y mujeres de todos los tiempos a creer en el Señor, sembrando la semilla del Reino de Dios en nuestro mundo. La obra de Cristo no fue más que el inicio para que nuestro mundo se convirtiera en Reino de Dios. Estamos ante un comienzo pequeño pero que, a pesar de las dificultades, camina hacia la victoria definitiva. La verdad más profunda de nuestro mundo es que caminamos hacia el Reino de Dios y que esta es la meta de la historia. Por ello, lo que verdaderamente nos debe importar es trabajar por ese Reino.

Esto se confirma con el anuncio que los ángeles de la Ascensión hicieron a los apóstoles: «El mismo Jesús que ha sido llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo» (Hch 1,11). Estamos ante una promesa que nos anima en nuestros trabajos y luchas; que nos conforta en esos momentos en los que parece que el cansancio puede superar las fuerzas; que nos da la confianza para seguir creyendo que lo que hacemos tiene sentido; y la certeza de que la victoria definitiva de todas las luchas de la historia pertenece a Cristo. Él volverá para establecer definitivamente su Reino, un Reino que no tendrá fin. Si no tuviéramos esta esperanza garantizada por la resurrección del Señor y por su promesa no tendría ningún sentido nuestro compromiso, pues sin Cristo no podemos hacer nada, pero con Él lo podemos todo.

Que vivamos esta celebración con alegría y esperanza.

† Enrique Benavent Vidal  
Obispo de Tortosa

Reunión de la Adoración  
Nocturna en Tortosa

**E**l sábado 17 de marzo nos reunimos un grupo de la Adoración Nocturna Española en la parroquia de Nuestra Señora de los Dolores de Tortosa, con el fin de dialogar y hacer un rato de oración juntos, con el grupo de adoración eucarística que existe en la parroquia. Primero fuimos a la capilla para tener un momento de meditación, que versó sobre las actitudes y modos cómo oraba san Pascual Bailón, patrono de todas las asociaciones eucarísticas de la Iglesia, y rezamos la estación al Santísimo. Luego hicimos revisión de cómo funciona el Consejo de la Adoración, hicimos unos comentarios, dimos cuenta de los ingresos y gastos del grupo, en el ámbito diocesano; intervenimos Mn. José Luis Arín como vicario general, el Sr. José Francisco Ferrer como responsable diocesano de la Ado-



ración Nocturna, y yo mismo como cura de la parroquia. Participaron miembros de los grupos de Ulldecona, Batea, Móra d'Ebre, Ametlla de Mar, Roquetes y Tortosa.

Mn. Antonio Bordàs

Vilalba dels Arcs commemora  
els 300 anys de la construcció de  
la Capella de la M. D. dels Dolors

**E**l dilluns 19 de març, en el marc dels actes religiosos i culturals de la Setmana Santa de Vilalba dels Arcs, començà el Septenari a la Santíssima Verge dels Dolors, organitzat per una nova entitat local, la Confraria de la Verge dels Dolors.

Aquesta entitat cultural, sense ànim de lucre, va néixer el passat 15 d'octubre de 2017 amb l'objectiu de preservar la tradició local ja existent de les denominades «Esclaves», que representaven els set dolors, però ara amb una fe viva amb els temps actuals.

Constituïda inicialment per dotze dones, la Confraria vol donar a conèixer i preservar la tradició i la devoció dels veïns i veïnes a la Mare de Déu dels Dolors, patrona de la població, així com donar a conèixer i posar en valor la cultura religiosa en la societat catalana com a factor de cohesió social i com a eina per fomentar la convivència.

Enguany, també, es compleixen 300 anys de la finalització de la construcció de la Capella de la Mare de Déu dels Dolors a Vilalba dels Arcs, situada al Turó del Calvari, un emblemàtic indret de gran interès històric i cultural. Per tal de commemorar aquesta efemèride, la Confraria programarà diversos actes religiosos i culturals al llarg de l'any.

Mn. David Arasa



## TWITTER DEL PAPA FRANCESC

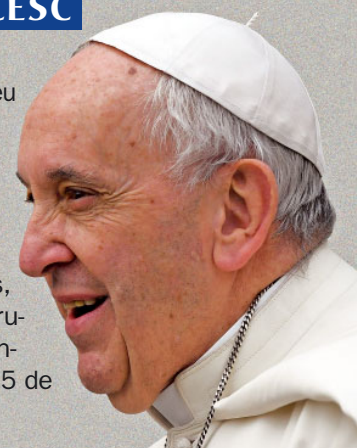


**@Pontifex:** «Escoltant les aspiracions dels joves podem entreveure el món de demà i els camins que l'Església està cridada a recórrer» (18 de març).

**@Pontifex:** «Ningú no pot ser descartat perquè tots som vulnerables. Cadascú de nosaltres és un tresor que Déu fa créixer a la seva manera» (21 de març).

**@Pontifex:** «La Paraula de Déu ha de fer en nosaltres aquest recorregut: de l'oïda al cor, i del cor a les mans, a les bones obres» (24 de març).

**@Pontifex:** «Estimats joves, no us canseu de ser instruments de pau i de joia entre els vostres coetanis!» (25 de març).



# A punt per a l'Aplec de l'Esperit

**E**stem ja a la recta final per a la celebració de l'Aplec de l'Esperit. Uns dies (19 i 20 de maig) per a que els joves puguin fer una experiència de l'Esperit Sant, trobar-se i créixer com a comunitat cristiana.

L'equip de la Delegació de Pastoral Juvenil, des de fa temps, ha estat treballant amb força i dedicació per oferir un esdeveniment on es pugui conèixer que «Crist és la Vida» i animar els adolescents i joves a respondre-li sincerament. El bon equip de voluntaris ajudaran a fer-ho possible. Tortosa i Sant Carles de la Ràpita seran les poblacions on tindran lloc totes les activitats i celebracions de l'Aplec.

Aprofitem per demanar-vos el vostre recolzament i participació, sobretot en l'oració i en l'ofertament pels sants fruits dels qui hi participaran. Tant de bo la nostra pregària i el nostre testimoni esdevinguin mitjans per als qui no coneixen el qui



ens ha dit «Jo sóc la Vida» i puguin seguir-lo generosament.

Aquest Aplec s'emmarca dins el treball del Síno del Bisbes sobre «els joves, la fe i el discerni-

ment vocacional» que tot sigue una oportunitat per a la glòria de Déu i la renovació de la Pastoral Juvenil a la diòcesi tortosina.

Mn. Ivan Cid

## Pregó de Setmana Santa a Tortosa

**E**l dissabte 24 de març va tenir lloc al Centre d'Interpretació de la Setmana Santa, el Pregó de Setmana Santa a càrrec de la Sra. Meritxell Roigé, alcaldessa de la ciutat. La Sra. Cinta Fontanet, presidenta de l'Agrupació de Confraries, encetà l'acte saludant la pregonera de la Setmana Santa 2018, el Sr. Enric Vendrell, director general d'Afers Religiosos de la Generalitat, membres de l'Agrupació de Confraries de Tortosa i de Reus, tortosins i tortosines.

La presidenta, Sra. Cinta Fontanet, manifestà que, durant la Setmana Santa, els nostres carrers s'omplen de celebracions que inviten a viure-la amb fe i respecte. Remarcà la col·laboració de molts ciutadans per poder celebrar una Setmana Santa amb el màxim esplendor possible. «Si vols arribar ràpid, camina sol. Si vols arribar lluny, camina acompanyat», aquestes paraules fan palesa l'eficàcia d'un treball de conjunt, coordinat i participatiu. Acabà amb el desig d'una bona Setmana Santa i una feliç Pasqua de Resurrecció.



A continuació, el regidor Sr. Felip Monclús, després de saludar els assistents, comentà que Jesús, al llarg de la Setmana Santa, transmet un missatge d'amor, de justícia i de fraternitat; mis-

satge que moltes vegades resta amagat en les nostres vides. Tot seguit donà la benvinguda i presentà la Sra. Meritxell Roigé, llicenciada en Dret i Ciències Polítiques, diputada al Parlament de Catalunya i, actualment, alcaldessa de la ciutat.

La Sra. Meritxell Roigé manifestà que per a ella era una alegria ser la pregonera de la Setmana Santa. I concretà: «Què és per a mi la Setmana Santa? A part del sentit religiós, aquesta Setmana m'evoca la primavera amb els arbres florits, el nostre riu brillant, les palmes per a la Missa del Diumenge de Rams, dies de família i amics, especialment el dia de Pasqua de Resurrecció». Acabà convidant-nos a tots a viure intensament la Setmana Santa i a sortir al carrer per fer palesa la nostra fe, per tal que la tradició sigue cada vegada més viva.

La Sra. Cinta Fontanet, en nom de l'Agrupació de Confraries, tancà l'acte agraint que la Sra. Alcaldessa acceptés fer el Pregó, lliurant-li com a obsequi una escultura petita d'una vesta.

### AGENDA

- ▶ **Dilluns 14**, Teresianes, Formació permanent per al clergat.
- ▶ **Dies 15 i 16**, Conferència Episcopal Tarraconense.
- ▶ **Dies 19 i 20**, Aplec de l'Esperit.
- ▶ **Diumenge dia 20**, Vinaròs, Parròquia de l'Assumpció de Maria, a les 20 h, bateig d'adults.



### LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

**14. ■ Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Fets 1,15-17.20-26 / SI 112 / Jo 15, 9-17]. St. Maties o Macià, apòstol afegit (Fets 1,15-26); Sta. Gemma Galgani, vg. seglar; St. Pasqual I, papa.

**15. □ Dimarts** [Fets 20,17-27 / SI 67 / Jo 17,1-11a]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607); sant Eufrasi, bisbe i mr.

**16. □ Dimecres** [Fets 20,28-38 / SI 67 / Jo 17,11b-19]. Sant Honorat, bisbe, patró dels fornors o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant

Simó Stock, prev. carmelità; sant Germer, bisbe.

**17. □ Dijous** [Fets 22,30;23, 6-11 / SI 15 / Jo 17,20-26]. Sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.

**18. □ Divendres** [Fets 25,13-21 / SI 102 / Jo 21,15-19]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Felix de Cantalici, rel. caputxí; santa Rafaela-Maria Porras, rel. fund. Esclaves del Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilbert, rel. mercedari de Reus.

**19. □ Dissabte** [Fets 28,16-20. 30-31 / SI 10 / Jo 21,20-25]. Sant

Francesc Coll (1812-1875), prevere dominicà, de Gombrèn (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856); sant Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fundador; santa Ciriàca.

**20. ■ Diumenge vinent**, Pasqua de Pentecosta (lit. hores: de la Solemnitat). [Fets 2,1-11 / SI 103 / 1C 12,3b-7,12-13 (o bé: Ga 5,16-25) / Jo 20,19-23 (o bé: Jo 15,26-27;16,12-15)]. Sant Bernadí de Siena (1380-1444), prevere franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, màrtir; sants Hilari i Silvi, bisbes; santa Basilissa, verge.

# L'Ascensió del Senyor (B)

## COMENTARI

### Rebreu una força que us farà testimonis meus



**E**l llibre dels Fets dels Apòstols és el 2n volum d'una obra dedicada al mateix personatge: Teòfil.

El 1r volum —evangeli de Lc— presenta la identitat i missió de Jesús: *tot el que Jesús va fer i ensenyar*.

El 2n volum —Ac— testimonia l'acompliment per part dels Apòstols de la missió que Jesús els confià.

Acaba Lc i comença Ac amb el mateix triple encàrrec de Jesús als deixebles: a) *No us allunyeu de Jerusalem*; b) *Espereu la promesa del Pare*; c) *Jo us enviaré el do que el Pare ha promès*.

Tot i la decebedora pregunta dels deixebles (*Senyor, ara restablireu la reialesa d'Israel?*), Jesús els confirma en la missió: *Quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus fins als límits més llunyans de la terra*.

L'Ascensió fa de pont entre Resurrecció i Pentecosta, en unitat inseparable; descrita de manera apocalíptica, ensenya que el Ressuscitat, *endut al cel*, torna al si de la vida trinitària amb el Pare i l'Esperit Sant.

*Us prego que visqueu com ho demana la vocació que heu rebut*. Ben mirat, l'únic deure del cristià és viure d'acord amb el que és per gràcia del Baptisme.

L'exhortació a la unitat ve reforçada amb l'aclamació litúrgica: *un sol Senyor, una sola fe, un sol Baptisme, un sol Déu i Pare de tots*.

L'objectiu dels diversos carismes (1Co 12) *distribuïts a cadascú en bé de tots* és únic: *edificar el cos de Crist*.

Per això cal *no escatimar cap esforç vers la meta que és l'home que arriba a la talla de la plenitud de Crist*.

El final original de Mc acaba estranyament: *Les dones sortiren del sepulcre; i no digueren res a ningú perquè tenien por* (v. 8).

L'afegit canònic de Mc (v. 9s) és un catecisme pasqual amb la proto-teofania a Maria Magdalena i l'aparició als *Onze reunits a taula* quan Jesús els confià la missió: *Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la Bona Nova de l'Evangeli*.

Es constata finalment que s'han complert tant l'encàrrec (*ells se'n anaren a predicar pertot arreu*) com l'ajut promès (*el Senyor hi cooperava confirmant la predicació amb els miracles*).

Mn. José Luis Arín

#### ► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la Passió se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyesin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se'n anava quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se'n anava al cel.»

#### ► Salm responsorial (46)

R. *Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor. O bé: Aleluia.*

#### ► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que illumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

#### ► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 16,15-20)

En aquell temps, Jesús s'aparegué als onze i els digué: «Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la humanitat. Els qui creuran i seran batejats se salvaran, però els qui no creuran es condemnaran. Els senyals que acompanyaran els qui hauran cregut seran aquests: en nom meu trauran dimonis, parlaran llenguatges que no coneixien, agafaran serps amb les mans, i, si beuen alguna metzina, no els farà cap mal; imposaran les mans als malalts, i es posaran bons.» Jesús, el Senyor, després de parlar-los, fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu. Ells se'n anaren a predicar pertot arreu. El Senyor hi cooperava, i confirmava la predicació de la paraula amb els senyals prodigiosos que l'acompanyaven.

#### ► Lectura de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y "hasta el confín de la tierra"». Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban hacia el cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y elevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo.»

#### ► Salmo responsorial (46)

R. *Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas. O bien: Aleluia.*

#### ► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos:

El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder en favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no sólo en este mundo, sino en el futuro. Y «todo lo puse bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

#### ► Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 16,15-20)

En aquel tiempo, se apareció Jesús a los once y les dijo: «Id al mundo entero y proclamad el Evangelio a toda la creación. El que crea y sea bautizado se salvará; el que no crea será condenado. A los que crean, los acompañarán estos signos: echarán demonios en mi nombre, hablarán lenguas nuevas, cogerán serpientes en sus manos y, si beben un veneno mortal, no les hará daño. Impondrán las manos a los enfermos, y quedarán sanos».

Después de hablarles, el Señor Jesús fue llevado al cielo y se sentó a la derecha de Dios. Ellos se fueron a predicar por todas partes, y el Señor cooperaba confirmando la palabra con las señales que los acompañaban.